

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIECAREI LUNI
și se plătesc tot d-a-una înaintea

In București la casa Administrației
Din Județe și Străinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Sease luni . . . 16 25
Trei luni 8 13

Un număr în străinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevărul

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinătate, direct la administrație și la
toate oficiile de publicitate.
Anunțurile la pagina IV 0,30 b. linia
III 2,— lei
II 3,—
Insertiunile și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul
la Kloșeni No. 117, Boulevard St-Michel.

UN NUMÉR VECHIŢ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA

No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDAȚIA

No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Procesul secular dintre Dobridorieni și Risipiteni la Inalta Curte de Casație pentru a cincea oară

București 6 Iunie 1893

Procesul intentat sub domnia lui Mavrogheni de moșnenii Dobridorieni moșnenilor Risipiteni pentru încotro-pire, s'a câștigat prin sentința Tribunalului Dolj secția II cu No. 12/61 confirmată de Curtea din București secția I prin deciziunea cu No. 140/85 remasă definitivă și irevocabilă. Dar după o sută de ani de judecată și cu toate hotărârile date, Dobridorienii nu pot să intre în posesia pământului usurpat, pentru că dversarii lor au de apărător un mare personaj politic, mai puternic de cât legea.

Având deciziunea sub No. 140/85 cu caracter executoriu, Dobridorienii de trei ori a pus-o în executare, și de trei ori a fost împedecată prin felurite contestații. În cele din urmă, la 1890 Maii 23, Dobridorienii au isbutit a face executarea pe fața pământului și actul de executare l'au depus la Curtea din București secția I spre confirmare.

Risipitenii au contestat pentru a treia oară executarea pe următoarele motive: 1) că nu li s'a dat citațiunea regulat cu ocazia pronunțării deciziunii cu No. 140/85, și prin urmare această decizie e nulă; 2) că și comunicarea ei nu le-a fost făcută conform art. 347 din pr. civ. și deci moșnenii ce n'au fost prezenți la notificarea ei în comună, n'au cunoștință de ea; 3) că mai sunt moșneni Risipiteni și în alte 17 comune, cari n'au fost nici odată chemați în judecată de Dobridorienii și acestora nu le sunt opozabile hotărârile pronunțate; 4) că și semnele făcute la executare pe fața pământului, nu corespund cu semnele arătate în planși menționate în cartea de hotărnicie întărită prin deciziunea ce s'a executat; cerând desființarea executării și anularea, atât a procesului-verbal de comunicare deciziunii cu No. 140/85 cât și a acestei deciziuni. De altă parte, Gebleşti, coborători din moșul Părvu, contestă și densii executarea, pe motiv că ei posedă partea lor din Risipitii separat de cei-alții moșneni, și n'au fost chemați în judecată.

La înfățișarea de la 9 Noembrie 1891, prin deciziunea interlocutorie cu No. 2263, Curtea,

Considerând că art. 75 din codul de procedură civilă în aliniatul 8 precizând că citația să se adreseze primarului comunei unde se află ceata de moșneni, pentru ca densul să o pună în cunoștința moșnenilor ce se află în comuna sa, de sigur că a voit să înțeleagă ca să o pună în cunoștința numai acestor moșneni, căci primarul acestei comune nu poate avea competența de a lucra și în alte comune unde ar mai putea exista moșneni;

Considerând că în art. 75 ne prescriind de cât o singură citație și o singură comunicare a procesului, comunei nume, ar fi a eși din textul legii când s'ar admite, după cum cer Risipitenii, a se face mai multe comunicări prin toți primarii din toate comunele pe unde s'ar putea găsi unii din moșnenii împraștiți;

Căci de altminterlea, dacă s'ar admite cererea contestatorilor, ar fi a se eluda în mod vădit scopul legiuitorului, care a voit a simplifica modul de citare a moșnenilor, căci în adevăr ar trebui atunci să se facă cunoscută citația ori unde ar exista vre-un moșnean, la ori-ce distanță s'ar afla comuna în care el s'ar găsi, și comunicându-li-se tuturor, dacă nici odată, dar rare ori s'ar mai putea considera pro-

cedura îndeplinită față cu ei, lucru tocmai pe care legiuitorul a voit a-l evita.

Pentru aceste motive (Curtea) respinge incidentul propus de Risipitenii contestatori, și amână continuarea desbaterilor la 23 Noembrie.

Ast-fel Curtea găvind că comunicarea deciziunii a fost făcută în regulă și moșnenii Risipiteni bine chemați printr-o citație colectivă, continuarea desbaterilor avea să fie numai spre a se și dacă executarea pe fața pământului s'a urmat conform cărții de hotărnicie a moșiei Dobridoriu, și și dacă Gebleşti fac parte din obștea moșnenilor Risipiteni.

La 29 Maiu 1892, trei membri din cinci ai Curții, de odată revin asupra deciziunii lor de la 9 Noembrie, și dau hotărrea cu No. 208/92 prin care, decizându-se, susțin că notificarea deciziunii cu No. 140/85 urma să se facă moșnenilor Risipiteni ce au lipsit din comună la comunicarea ei prin citații individuale, după dreptul comun, și anulează executarea, două din membrii Curții rămând la opinie.

Dobridorienii, vîzându-se în fața a două decizii contradictorii, date de aceeași Curte, în același proces, între aceiași persoane și de aceiași judecători: o decizie de toamnă, prin care art. 75 al. 8 pr. civ. se interpretează în înțelesul că o citație și o comunicare sunt suficiente, și altă de primăvară, prin care se restălmăcește art. 75 al. 8, pretinzându-se că moșnenii cari nu sunt prezenți în comună când le vine citația sau li se comunică sentința, trebuiesc citați după dreptul comun, în cât aceste decizii opuse, se anulează una pe alta, au făcut recurs în Casație pe următoarele motive:

I. Violarea autorității lucrului judecat. Dobridorienii dovedesc că comunicarea deciziunii cu No. 140/85 e bine făcută cu procesul-verbal încheiat la 31 Iulie 1885, pe baza căruia Inalta Curte a respins, prin hotărrea cu No. 218/86, recursul Risipitenilor contra deciziunii cu No. 140/85;

II și III, rea aplicare a art. 387 din pr. civ. și art. 75 al. 8, și violare a acestor texte de lege întru cât Curtea, contrariu chiar unei alte deciziuni a ei (de la 9 Noembrie 1891) pronunțată tot în aceeași contestație, tot între aceiași părți, și tot asupra înțelesului și aplicării art. 75 al. 8 din pr. civ. a decis contrariu ultimei sale deciziuni, și contrariu jurisprudenței Inaltei Curți stabilită prin hotărrea cu No. 683 din 19 Decembrie 1891 pronunțată în *Secțiuni-Unite*;

IV. Exces de putere, de oare ce, când un judecător interpretează un text de lege într-un proces, nu poate în același proces, între aceiași părți, să dea o altă interpretare aceluiași text de lege, fără a comite exces de putere.

La 26 Aprilie anul curent, înfățișându-se procesul, Inalta Curte de Casație, a respins primul motiv, pentru cuvîntul că hotărrea ei cu No. 218/86 e privitoare la contestația făcută de Risipitenii că nu li s'a dat bine citația când s'a pronunțat deciziunea cu No. 140/85, pe când astăzi contestația o fac că nu li s'a notificat regulat deciziunea cu No.

140/85; iar asupra celor-alte trei mijloace de casare, Inalta Curte făcînd divergență, cercetarea procesului s'a amănat pentru ziua de 7 Iunie 1893.

Care va fi opiniunea Curții supreme asupra interpretării art. 75, al. 8 și aplicării art. 387 din pr. civ.?

În ceea ce privește comunicarea deciziunilor cetelor de moșneni, într-un proces analog, Inalta Curte de Casație secția I, prin hotărrea ei cu No. 311 din 16 Noembrie 1879, se exprimă precum urmează:

Considerând că cetele moșnenilor fiind o colectivitate atât după procedura vechiului cod Caragea, cât și după noua procedură, comunicarea li se face printr-un singur act ce se pune în vederea tuturor, nefiind necesitate de a face comunicarea fie-cărui individ în parte.;

Considerând că chiar dacă ar fi existat minoră la începerea executării... totuși numai necesitatea o comunicare a parte pentru ei, de oare-ce toate actele de procedură pentru moșneni se fac colectiv, căci a admite contrariul, nu s'ar mai termina nici o dată un atare proces în care ar figura cete de moșneni.

... Pentru aceste motive, respinge.

Asupra interpretării art. 75 al. 8 din pr. civ. secțiunile Inaltei Curți de Casație separate, n'au avut aceeași vederi; dar în cele din urmă, jurisprudența ei s'a stabilit prin hotărrea cu No. 683 din 19 Decembrie 1891 pronunțată în *Secțiuni-Unite* ca Inaltă Curte de Justiție.

Iată cum se rosteste suprema Curte în această privință:

Considerând că într-o acțiune judiciară privitoare la o ceată de moșneni, legiuitorul, în vederea că interesul celor ce fac parte din acea ceată, precum și modul de apărare al drepturilor lor este același pentru toți, și plecând de la ideea că a se admite că fie-care dintr'ensii să fie privat ca trebuind a figura individualmente în instanță, ar da loc, din cauza numărului mai tot-d-a-una mare al celor ce compun o asemenea ceată, fie la numeroase amănări din cauza neîndeplinirii procedurii pentru citații, fie la continue suspendări de judecată din cauza de deces sau de schimbare în starea civilă a unuia din ei și că, dar, un asemenea proces ar putea să rămână într-un mod indefinit nerăsolat, ceea ce ar fi contrariu intereselor nu numai celor ce s'a află în judecată cu o asemenea ceată, dar contrariu intereselor cetei chiar, — dispune în art. 75 al. 8 din procedura civilă, ca cetele de moșneni să se cheme printr-o citațiune colectivă, însoțită de o singură copie după cererea reclamantului, și ca această citațiune să cuprindă numele cetei de moșneni;

Considerând că din momentul ce în virtutea citatului articol, ceata de moșneni, iar nu fie-care din moșneni în parte, este citată în judecată, urmează că cei ce compun o asemenea ceată nu figurează în instanță ca individualmente chemați, dar ca făcînd parte dintr-o colectivitate căreia legiuitorul a voit, pentru considerațiunile de utilitate, a-i recunoaște o personalitate când a fost vorba de acțiune în judecată;

Considerând că din obligația pusă primarului comunei prin citatul articol de a da citațiunea în cunoștința tuturor moșnenilor, procedând conform art. 74 procedura civilă, — și care nu însemnează de cât că primarul este dator a comunica moșnenilor citațiunea, — nu se poate deduce că el trebuiesc a fi privat ca fiind chemați și ca stînd în instanță într-un mod individual, căci o asemenea concludie ar fi în contradicțiune cu prima parte a articolului care spune că ceata, ca *colectivitate*, și dar, nu fie-care moșnean în parte, va fi chemată în judecată, și mai cu seamă ar fi a nu se ține seamă de motivul ce s'a arătat că a făcut pe legiuitor a lua o asemenea dispozițiune;

Considerând că ast-fel fiind, moartea unuia din acești moșneni nu poate suspenda judecata, căci în virtutea art. 254 lit. b din procedura civilă, suspendarea judecătoarei nu poate avea loc de cât în caz când partea chemată în judecată a încetat din viață, — și partea chemată în judecată este ceata, iar nu moșneanul încetat din viață; — că afară de aceasta, moartea unuia din moșneni nu poate autoriza a se pretinde într-un mod rațional că partea a încetat din viață, căci ceata de moșneni — singură pe care legea o consideră ca parte în proces, — nu încetează de a exista prin decesul unuia dintr'ensii.;

Și când aceasta este interpretarea ce se da art. 75 al. 8 din pr. civ. de Inalta Curte de Casație și Justiție în Secțiuni-Unite, nu credem ca una din secțiunile ei să dea menționatului articol un înțeles contrariu, căci atunci legea n'ar mai fi lege, ci un joc de basculă.

Dar ce nu se poate într-o țară în care de fapt nu există de cât o putere în Stat: *puterea executivă*, care singură impune legi prin Adunăturile ei numite Adunări legislative, și inspiră hotăriri unei justiții care, contrariu art. 31 din Constituție, emană de la densa, iar nu de la Națiune? Ce nu se poate, mai ales în procesul de care e vorba, când unul din membrii Executivului este avocatul uneia din părțile în litigiu, și când acest membru este ministru al Justiției ce nu poate să nu influențeze pe judecătorii a căror înaintare depinde de voința sa absolută?

Și în judecata dintre Dobridorieni și Risipiteni, D. Alexandru Marghiloman, ministru secretar de Stat la departamentul Justiției, e avocat al Risipitenilor cu contract, prin care se obligă a susține procesele acestora cu Dobridorienii pentru 700 pogoane, și cu Statul pentru 3000 pogoane, până la desăvîrșita hotărre, precum se poate vedea din procura generală subscrisă de 748 moșneni Risipiteni căți au moșie în hotarul Risipitii, legalizată de Primăria comunei Risipitii la No. 1026 din 1886, în cât, avocatul Risipitenilor care a pledat la Curtea de Apel, și care pledează la Inalta Curte de Casație este căptușit cu omnipotentul ministru al Justiției, care a încasat de la moșnenii Risipitenii aproape o jumătate de milion drept onorariu său ca apărător al lor; când Dobridorienii nu au de susțitor al lor de cât un simplu muritor, pe D. Elie Cioculescu, ce nu numai n'a luat un ban de la Dobridorienii, dar chiar a dat din averea sa mai mult de patru-zeci de mii de lei pentru susținerea dreptăților lor, un om bolnav, care nu poate părăsi patul și care n'are altă putere la dispoziția sa de cât presa, pe care și pe aceea i-o impută asociatul D-lui Marghiloman, care a zis înaintea Inaltei Curți de Casație că susțitorii Dobridorienilor sunt niște exploatare ai acestora, cari insultă prin publicitate pe judecători, — dacă a arăta contradicțiile judecătorilor este a insulta, și dacă a cheltui din propriul lor avut este a exploata! Și dacă a se ruina cine-va pe sine pentru sprijinirea unei cauze juste se numește exploatare, ce nume se poate da faptului de a încasa de la o comună sute de mii de lei mai înainte de a vedea acea comună alb în căpistere, fără ca incasatorul să cheltuiască

de cât sofisme, chițibușuri ce nu costă o centimă, influență și . . . tot arsenalul de mijloace reprobate de simțul de onestitate, prin care se face întunec și să întîrzie dreptatea celui ce o are, și de multe ori să perde?

Pe când procesul se afla înaintea Curții de apel, Dobridorienii răspundeau adversarilor lor cari îi amenințau cu a-tot puternicia avocatului lor: *Nu ne e teamă; avem judecătorii la București!* Dobridorienii s'au înșelat, avînd credința morarului de la *Sans-Souci*. Cei trei judecători cari au pronunțat deciziunea cu No. 108/92 nu seamănă nici pe departe cu judecătorii de la Berlin din timpul lui Frederic cel Mare, când un morar sorman putea să zică, nu unui ministru palatist, ci chiar unui puternic monarch când să vedea amenințat: *Nu mă e frică Majestate; avem judecătorii la Berlin!* Erau atunci judecători în Prusia, pentru că domnea Frederic cel mare. Și cum să avem noi judecători astă-zil în România, când ministru al justiției e D. Marghiloman, care închide ochii la asasinat, și face să se condamnă la închisoare cetățenii bătuiți de comisarii și de bătaușii plății de puterea executivă? Care Domn Marghiloman, ministru al justiției fiind, privește cum spadașii armați intră în redacțiile ziarelor, bat până la singe pe directorii și pe redactorii ca într-o țară locuită de o populație sîlbatecă, și capul justiției nu ia nici o măsură pentru pedepsirea culpabililor; care Domn Marghiloman, patru ani d'a rîndul, începînd de la 1886, a luat dijmă din patru una de la un spre-zece mii pogoane ale Risipitenilor, nu ca să le cîștige procesul cu Dobridorienii, căci procesul era perdat definitiv, ci numai ca să le prelungească agonia.

Cu asemenea oameni de stat, ca avocatul Risipitenilor, al companiei Goetz și al Bedmarilor nu pe Prusia din timpul lui Frederic cel Mare o avem în România, ci pe Iudea de sub Achab, răpitorul viei lui Naboth, Naboth judecat de judecătorii ca cei ce au judecat pe redactorul ziarului *Adevărul*, cu martorii a martorii aduși de procurorii D-lui Marghiloman, și lapidat în țarina în care mai târziu cîinii au lins sîngele lui Achab.

Cînd nici o frunte n'a mai rămas sus sub oamenii cu tradițiuni feudale care ne guvernă; cînd totul a fost umilit, batjocorit: și reprezentatiune națională, și putere judecătorească, și armată, și biserică, am dori ca cel puțin Inalta Curte de Casație și de Justiție să rămăie în picioare, pentru onoarea magistraturii și demnitatea țării, și pentru că cei ce n'au în partea lor de cât dreptatea, să găsească un refugiu în contra puternicilor zilei și fără de-legele lor.

N. B. Lăcusteanu.

Home-rule

LONDRA, 5 Iunie. — Camera comitelor a continuat discuția articolului de Home-rule. Ea a adoptat cu 310 voturi contra 165 un amendament al D-lui Balfour modificat de D. Russel în favoarea parlamentului imperiului, cu toate protestările D-lui Sexton.

Cu ocaziunea unui amendament al D-lui Horack Plun-Kett, D. Morley a făcut oare-

carl concesiuni în favoarea persoanelor ce ar fi fost întreprinse înainte de a se pune în vigoare bilul de Home-rule. Cu toate că acest amendament a fost respins, D. Clavey a protestat declarând că naționaliștii nu pot face nici o concesie.

Atentatul de la 20 Mai și Presa

La Patrie: Față însă cu gravitatea faptului înaintat contra Principelui Ferdinand, trebuia ca acea informațiune să fi primit o desmințire zdrobitoare și nediscutabilă. Când un ofițer oare-care lovește pe un soldat, faptul este regretabil; dar când acesta ofițer este Moștenitorul Tronului, faptul ia o importanță extraordinară, căci înfrângează sub o luminoasă purtare și procedările viitorului Rege.

Nu era suficient dar ca oamenii serioși să nu dea crezământ falselor știri publicate de *Adevărul*; trebuia ca în privința ei să nu rămână nici măcar umbra unei îndoeli posibile, ca *toată lumea* să fi fost convinsă până la evidență de neesența faptului aflat. Aceasta era imperios necesar în interesul Principelui, pentru prestigiul Dinastiei, pentru demnitatea Țării.

Cum se putea atinge acest scop? Oare prin ceea ce s'a făcut? Prin intervenirea ofițerilor din batalionul I de vânători, prin o rectificare impusă *Adevărului*? În fine, prin violențele brutale și barbăresc exercitate de acești ofițeri asupra directorului și personalului ziarului? De sigur că nu!

Fiind cunoscute ideile speciale de care ofițerii sunt conduși asupra spiritului de corp și asupra soarelui, înțelegem, până la un oare-care punct, că ofițerii din batalionul I de vânători să se fi mișcat la citirea falselor știri publicate contra comandantului lor. Dar ne este greu să credem ca această emoțiune să fi mers până la desperare și să fi provocat acțiunile necușabile, neauzite, de care s'au făcut vinovați.

El ar fi trebuit să cugete, și timpul nu le-ar fi lipsit, căci afacerea a durat două zile, — că intervenirea lor era cu totul impestivă, pentru că, dacă era vorba de comandantul lor, acest comandant era, în același timp, un înalt personalitățiu politic, Moștenitorul Coroanei, și că intervenirea lor lua astfel un caracter politic, ceea ce este în absolută contradicție cu caracterul unui militar, mai cu seamă când el procedează în corp.

El ar fi trebuit să cugete că impunând chiar *Adevărului* o desmințire, el nu aducea Principelui nici un serviciu eficace, căci cu toată această desmințire, tot mai puteau rămâne, în spiritele unor oari-cari îndoeli în această privință.

El ar fi trebuit să cugete că este inadmisibil din partea unui ofițer de a se pune în număr de două-spre-zece, bărbați sănătoși și armați, să brutalizeze, acasă la densul, pe un bătrân desarmat.

El ar fi trebuit să cugete că prin lovitură, prin forța brutală, nu se dovedește absolut nimic; că el ar fi putut chiar să omoare pe D. A. V. Beldiman, fără a infirma în nimic faptul calomniilor pe care l'înaintase.

În fine, el ar fi trebuit să cugete că de parte de a aduce vre un serviciu oare-care Principelui, nu făcea decât să oareceze numele Său cu o ilegalitate flagrantă. Că dacă calomnia era în sarcina *Adevărului*, brutalitatea era de partea lor și că măreaș scandalul, în loc de a aduce un remediu.

Ast-fel, din toate punctele de vedere, intervenirea D lor ofițeri în această afacere este deplorabilă și n'o putem îndestul regreta.

Dar ceea ce provoacă o adâncă indignație, este atitudinea luată, în această chestiune, de guvern, căci numai el singur putea să împiedice scena barbară, care s'a petrecut la redacția *Adevărului*, el singur avea mijloacele de a distruge calomnia aruncată de acest ziar contra Moștenitorului Tronului, de a apăra într'un mod eficace prestigiul Principelui și al Dinastiei.

Aceasta era pentru guvern o datorie imperioasă. Ca tot-d'una, când e vorba de Dinastie, el a lipsit de la această datorie.

In adevăr, guvernul, și numai guvernul, era dator să ia în mână această afacere de la începutul ei.

Ar fi fost de ajuns un cuvânt, o dorință a D-lui ministru de rebel pentru a liniști pretinsa emoțiune a ofițerilor. În loc de a spune acest cuvânt, de a și exprima această dorință, guvernul pare că a voit să împingă pe ofițeri la o intervenție care s'a sfârșit cu esecul cunoscut. Nu pentru prima oară *Adevărul* publică contra Principelui Ferdinand o calomnie sau injurie din cele mai tari. Cu toate acestea, până aci, ofițerii din batalionul I de vânători nu s'au mișcat, nu s'au protestat. Și de astă dată chiar ei nu s'au mișcat, dacă n'ar fi fost încurajați, dacă nu pe față cel puțin într'un mod tacit, de inerta guvernului.

D. ministru de rebel ar fi putut opri în loc ori-ce acțiune a ofițerilor, rugându-i să nu se amestece în această afacere, de îndată ce a luat cunoștința de prima lor vizită la *Adevărul*.

Guvernul ar fi putut să prevină această acțiune, luând el inițiativa.

El ar fi trebuit, mai întâi, prin *Monitorul oficial*, să desminte într'un mod categoric, faptul aflat contra Principelui. Apoi, pentru a sprijini desmintirea și a o justifica, el ar fi trebuit să urmărească pe D. A. V. Beldiman înaintea tribunalelor, conform legii.

Azi, când scandalul este complet, zările oficiale veștejesc procedurile *Adevărului* și apără purtarea ofițerilor. Foata familiei Lahovary se agață de libertatea presei și plânge că, după legislațiunea noastră, este greu de a se apăra contra calomniilor, un părinte de familie sau „un comerciant”, că defaimarea prin ziare rămâne, mult timp, nepedensită.

Dar foa guvernamentală uită cu voit că, în această afacere, este vorba de Principele Ferdinand, Moștenitorul Coroanei, și că acesta nu este nici un simplu „părinte de familie”, nici „un comerciant” oare-care. Ca membru al familiei regale, Principele Ferdinand poate fi în modul cel mai eficace apărat contra calomniilor prin presă, aplicând culpabililor legile existente.

In adevăr, liberalii, revisuind în 1884 Constituțiunea, au voit ca membrii Dinastiei noastre să fie la adăpostul ori-căror atacuri și ca acestea să poată fi reprimare dacă ele se produc.

Pentru aceasta Constituțiunea liberală a adoptat principiul următor, înscris în aliniatul 10 din art. 24 din Constituție:

Delictele de presă sunt judecate de jurați, afară de acele cari sunt comise contra persoanel Regiului și a membrilor familiei regale sau contra suveranilor Statelor streine. Aceste delicta vor fi judecate de tribunalele ordinare, după dreptul comun.

Guvernul nu era dar de loc redus la neputință. El putea să urmărească pe D. A. V. Beldiman, fără a se teme de o achitare.

Ar fi trebuit să facă aceasta, căci aceasta era singurul mijloc de a dovedi, într'un mod indiscutabil, că faptul aflat de *Adevărul* nu era de cât o calomnie. Chemat înaintea tribunalelor, D. A. V. Beldiman n'ar fi putut dovedi acest fapt inimaginabil și ar fi fost frumos condamnat, și toată lumea ar fi fost convinsă, familia regală ar fi obținut o satisfacție doveditoare și *Adevărul*, căruia i s'ar fi dovedit calomnia, ar fi fost pentru tot-d'una discreditat.

Dar guvernul n'a procedat astfel, n'a voit să procedeze astfel.

D. ministru de rebel avea o veche socoteală de regulat cu d. A. V. Beldiman; noi-l iartă publicarea scrisoarei lui *Julie-la Belle* și nu-l displacea ca ziaristul care îl atacă mereu să fie brutalizat. El lasă dar pe ofițeri să lucreze.

Guvernul întreg a adoptat ca sistemă de a pune mereu înaintea persoana M. S. Regelui și familia regală, pentru a se a-

coperi pe el însuși. Ar zice cine-va că el ține să micșoreze prestigiul Dinastiei noastre. În această ocaziune încă, el a procedat tot în sensul acestui sistem. A-supra lui cade toată răspunderea acestei afaceri mai mult de cât deplorabilă.

INFORMAȚIUNI

Nenea Iancu Brătescu era s'o pățesească una lată de tot.

Venind din Buzău, trenul s'a oprit lângă gara Vintileanca, în urma inundațiilor, care au rupt terasamentele.

Dându-se jos din vagon, nenea Iancu s'a dus pe jos cați-va pași să măsoare adâncimea apei. Cât pe aci era să se înceapă, dacă un conductor nu l'ar fi tras înapoi în vagon.

La drept vorbind, nenea Iancule, ar fi fost o mare rușine să te îneci în apă a'turii cu broaștele. Înțelegem să te îneci într'un decaltru de vin!

Primim dese plângeri în contra serviciului barometric al primăriei.

Rugăm pe D. Nicu Filipescu să dea ordine severe, ca degustătoarele trăsuri ale serviciului barometric al primăriei, să nu mai defleze între orele opt, nou și zece seara pe stragele Capitalei.

Iar ploaie.

Și ploaia aceasta, care este generală în toată țara, va zdrobi ultimele speranțe ale agriculturii noastre în privința îmbunătățirii recoltei porumbului.

Prețul porumbului ce se află în magazinele din Galați, Brăila și Constanța s'a urcat foarte mult.

La concursul general al anului I ținut la școala de Arhitectură ai trecut cu succes examenele, următorii elevi:

Popescu Vasile, Galati Stelian, Popescu Theodor, Petrescu I. Constantin, Drăgoi Sava, Udrescu Nicolae, Negoescu Athanasie, Erlich Josef, Stein Adolf, Christoloveanu Anastasie.

Consiliul comunal al Capitalei este convocat pentru diseară.

La ordinea zilei este discuțiunea bugetului.

D. Dr. Gavrilescu, insusitor sanitar, a inspectat județele Olt și Romanși.

Zilele aceste D-sa va face un raport voluminos asupra stării sanitare a județului Dolj.

Adă se face în toată țara alegerea comitetelor permanente.

Trupa de operă franceză își va începe reprezentările sale imediat ce vremea se va schimba.

In Iași s'a constituit un comitet, compus din D-nii Dr. Bogdan, Gr. Butureanu, A. C. Cuză și I. Paul, pentru a se da un banchet D-lui A. D. Xenopol, eruditul și neobositul profesor universitar și scriitor, care a terminat de curând al șasele și u timpul volum al manamentalului saie scrierii *Istoria Românilor din Dacia Traiană*.

Banchetul va avea loc Sâmbătă 12 Iunie, ora 7 seara, în saloanele otelului Traian. Cotizațiunea fixată la 20 de lei va trebui să fie depusă până la 8 Iunie cel mai târziu la librăria Maximovici, Iași, strada Golia No. 54, de unde se va elibera și cartea de intrare.

Riul Ialomița s'a revărsat la Broșteni înecând aporape întreg satul.

Riul Vedea a rupt toate podurile din cursul său, întrerupând circulația pe șosele județene și vecinale.

Studentii cari au fost în excursiune cu D. profesor Gr. Tocilescu au sosit aseară în Capitală.

Listă de subscripție

Pentru a se veni în ajutorul inundațiilor din județul Iași.

Lef B.	
Ziarul Adevărul	100 —
D. N. B. Lăcusteanu	20 —
Total	120 —

Ziarele ce ne sosesc astăzi din Iași, descriu în culorile cele mai negre mizeria populațiunii rurale din județul Iași în urma inundațiilor. Facem din nou apel la suferințele caritabile să se grăbească a veni în ajutorul acestor nenorociți. Ori-ce sumă, va fi primită cu recunoștință, — și să nu uităm vorba înțeleaptă că în asemenea împrejurări cine dă la timp dă de două ori.

Un vapor englez numit Woodville s'a înmoldat în Dunăre în dreptul orașului Tulcea, întrerupând și circulația vaselor. S'a trimis șlepurii în ajutor spre a l'descărca.

Alaltă-eri a fost un consiliu de miniștri la ministerul de interne.

Cutia cu scrisori

Suntem rugați a publica următoarele:

Domnule Director,

Nădăjduind într'un viitor mai bun am venit din Galați în București spre a-mi continua studiul la Universitate. Speram că autoritatea bisericească din București îmi va da tot concursul, căci sunt d'acon și am venit cu învoirea și binecuvântarea Episcopului Dunărei-de-jos, având act de transferare în regulă. M'am înscris la facultatea de Teologie și la facultatea de Litere. M'am prezentat apoi la Mitropolie cu actul de transferare și am cerut să mi se dea voie să servesc când aș fi găsi vre-o ocaziune și să fiu recunoscut diacon în București. Cererea mea a ajuns până la Mitropolie, care a învoiaut cele ce cereram, fiindcă erau drepte și cuvințoase. M'am dus într'o zi să iau actul de transferare și pe când vorbeam cu sub-directorul, apare de-odată un om indignat nu știu de ce în ultimul grad; era directorul cancelariei Mitropoliei.

Mă întreabă cine sunt, spune că portul meu e de preot catolic și începe să mă apostrofes. Am voit să-l arăt că așa e portul pe la Galați, dar nu m'a lăsat să zic un cuvânt și devenind din ce în ce mai furios îmi dă a înțelege să părăsesc cancelaria că mă pot alege și cu alt-ceva. Tot-odată dă ordin să se anuleze raportul, prin care Mitropolitul îmi învoise să servesc și mă recunoscut ca diacon. M'am retras mâhnit și plin de indignare, am scris câte-va rânduri, prin care înfieram purtarea neumană și nedemnă a acestui domn și le-am publicat prin ziarul *Adevărul*. Perzând speranța de a mai căpăta un loc de diacon, am căutat cel puțin un loc de cântăreț, am găsit la biserica Pitari-Moș unde am funcționat până la sfârșitul lui Aprilie trecut.

În acest timp directorul Mitropoliei află că am această slujbă și dă ordin în scris să fiu imediat destituit, sub niște motive nefinchipuite. Judece-l ori-cine cât de uman, cât de creștin, cât de rațional și capabil e acest domn, autoritate bisericească, reprezentant al lui Christos pe pământ. Dar ca să se convingă ori-cine că spusele mele sunt cu desăvârșire exacte și să vadă ce giuvaer de director are sfânta Mitropolie din București, reproduc chiar raportul de destituire. Iată-l:

„Diaconul C. I. Kihăia se oprește de la ori-ce serviciu bisericesc, pentru că nu se poartă conform canoanelor și pentru că are curs la publicitate prin gazete spre a calomnia autoritatea bisericească.”

Câte vorbe atâtea nerozii. În administrația bisericească a oprit de serviciu pe un preot sau diacon înseamnă a-i interzice, în urma unei greșeli, de a servi în vestimentele sfințite înaintea sfintei mese și aceasta pe un timp anumit: două, trei luni e.c., după gravitatea greșelii. Dar nici-odată nu s'a văzut un preot sau diacon oprit de a cânta în biserică, fiindcă la strană poate cânta ori-cine știe, — și

încă oprit pentru vecie! Directorul zice că nu sunt vrednic nici a fi cântăreț, de și am învățat șeapte ani pe băncile seminarului și de și am servit în Galați la biserica catedrală a Episcopului Dunărei-de-jos trei ani ca diacon. Ar crede cine-va că cine știe ce crimă am săvârșit în București; dar însuși directorul Mitropoliei nu mi-a găsit de cât următoarele două închipuite în nuiri, pe baza cărora a conchis că nu sunt vrednic nici să calc în biserică.

a) Că nu mă port conform canoanelor. Directorul cancelariei sfintei Mitropolii din București n'a putut găsi de cât în imaginațiunea sa canoanele conform cărora nu mă port eu. Dacă e vorba de canoane, apoi eu mă port conform lor și o pot proba. Directorul Mitropoliei, după cum se deduce din raportul său, se vede că n'a deschis de când este el codul bisericesc, Pidalioul, și celelalte cărți de legislațiune bisericească și nici idee n'are, nu de ce se cuprinde în ele, dar nici chiar de existența lor. Să probez aceasta.

Ma înteuși relativ la pălărie, pe care n'o poate suferi acest domn și muți tari în cerbice ca el, afle: Deschidă pravila bisericească tipărită în timpul lui Matheiu Barabar în Târgul-Vestel (1652) și la pagina 82 va afla următorul titlu scris cu litere mari: „Emnele care sunt date de la Dumnezeu prea sfințitorului Mitropolit al Ungro-Vlahelei”. Va vedea înșirate cărja, mitra etc și de-asupra tuturor o pălărie frumoasă cu niște găitane lăsate pe spate. În dreptul fie căruia obiect e scrisă semnificațiunea lui; în dreptul pălării stă scris: „Pletitul gherdanul podobește capul cu umbrirea duhului nevoește de ea vacul”; adică pălăria există în biserică din cele mai vechi timpuri, ea împodobește capul închipuind umbrirea darului duhului sfânt și este una din podobește chiar ale Mitropolitilor dată de la Dumnezeu, cum zice pravila. Deci pălăria, departe de a fi anticanonică, e din contra reglementară și conformă canoanelor.

Relativ la haine, afle că nu sunt reglementate niciării, fie-care le poartă cum vrea, mai strimte, mai pe talie etc, după cum se poate vedea chiar în București, unde nu se găsesc două preoți, cari să aibă aceeași croială de haine, fie chiar de la aceeași biserică; poate că une ori greșește și croitorul său mai intervine și spiritul de economie.

Acum relativ de păr. În Epistola I către corintheni cap. 11 vers. 14 se zice: „Ați nu și însăși natura vă învață pe voi că bărbatul purtând plete se slujește, iar femeia purtând plete se împodobește.” Aceasta din sfânta scriură și mi se pare clar. Apoi canonul 42 sinodul VI ecumenic în acord cu citatul din sfânta scriură zice: „Cel ce poartă negru și plete răticind prin cetăți, printre femeii și bărbații mireni petrecând și empanghelma lor ocărind, din vor primi a-și tunde pletele să fie primiți în cetăți, iar de nu să se gonească în pustie, de unde și pre-nunțarea lor o au luat”. Aceasta din codul bisericesc, din Pidalioul. Interpretarea canonului citat ține 6 pagini și începe astfel: „Insemnează din acest canon că dacă după apost. Pavel tot bărbatul purtând plete se slujește, vorbind de oameni în deobște, cu atât mai virtos preoții, mai cu seamă cei tineri și diaconii, că unii ca aceștia cu cât smintesc pe alții cu fețele lor cele tinere și fără barbă, cu atât smintesc și cu pletele lor cele lungi și pieptănate.”

E destul de clar. Nu voesc să mă înșir toate canoanele în acord cu acestea, căci ar fi să abuzez de ospitalitatea ziarului, trebuind a scri cel puțin 10 coli, și nu cred că eu sunt chemat a îndrepta lucrurile, mai cu seamă că intențiunea mea este de a arăta că sunt pe nedrept lovit.

Aceasta zice dreptul bisericesc, dar prin capul eucoulului Fănică ele n'au trecut, el nu și-le-a apropiat căci n'a studiat, dar a auzit de dreptul bisericesc, a auzit de canoane și-i place atât de mult să facă pe eruditul în cele bisericesci, în drept mai cu seamă, în cât își conceptează și

FOIȚA ZIARULUI „A DEVERUL”

(103)

FORTUNE DU BOISGIBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Lojeasangerată)

CAPITOLUL VIII

Negustorul de ochelari rămase rece. Curtea Rusească nu l'atinge câtu-și de puțin.

— Său a vre unul exilat Polonez ce o aduș-o din Siberia, reluă caraghiosul de comisar.

— Cinci sute-două-zece strigă un negustor. Eu iubesc polonia; dar nu pe burghezii care vin să și bage nasul în afacerile noastre, adăogă el încetșor.

— Munaț, domnitor. Știam eu bine că n'o să ne oprim în drum. Numai să ne grăbim că e târziu. Cinci-sute-două-zece. Stanga nu zice nimic?

Și ciocanul începu a se învârti în mână comisarului gata să lovească în măsuri; dar Simanca tăcea. El nu renunța la haină; numai, se întreba dacă, în loc să urmă-

rească o luptă care putea să l'ducă foarte departe, n'ar face mai bine să lase să se adăudeze și să se înțeleagă pe urmă cu cumpărătorul.

Fața amicului Polonei. Începuse a se lungi, căci conștiința lui nu l'ădăduseră în sarcinarea de a trece peste cifra de cinci-sute, și îl era teamă să nu rămână cu blana pe socoteala lui.

— Are noroc, Auverpinul, zise rând o nepustoreasă. Toate afacerile ce le bazează sunt pentru el. Trebuie să aibă în buzunar franghia de la spânzurat.

Din toate facultățile spiritului, memoria e cea mai capricioasă, cu siguranță. Ea are adormiri neexplicabile, și trezirii ne prevedute.

Cum gluma unei telețițe aminti de odată căpitanului un fapt uitat? De ce fără veste și aduse el aminte că, în seara în care se spânzurase la Julia, Golymine și cel doi adversari se găsiră față în față.

Peruvianul era galben căci se simțea prins; iar Nointel îl măsură de sus până jos c'un aer batjocoritor de parcă i zicea: Aide! urcă prețul! te-așteptat.

— Șeșe-sute, murmură Simanca.

— Șeșe-sute seșune Nointel.

— Șeșe-sute la dreapta! proclamă comisarul. Răspunsul stăngel... pierdem vremea, Domnilor... înainte vă rog.

— O mie, articulă, nu fără greutate compilele lui Golymine.

— Să vedem ce zice dreapta! N'am

sarul. Cinci-sute-două zeci de franci o blană de-o mie de ruble. Nimeni nu mai vrea?... Odată? de două ori?

— Cinci-sute-cinci-zece, zise Nointel.

Intrarea în luptă a acestui jucător nou făcu senzație. Comisarul îl cunoștea din vedere venind adesea la vânzările lucurilor de artă, și i' adresă un zîmbet grațios. Telali începură a l'privi c'o curiozitate luătoare în răs și se înțeleseră îndată să lase pe cei doi burgheji să se hărjuiască cu bilete de bancă pentru o haină pe care nici unul din ei n'ar fi dat nici trei galbeni. Din toți cei de față însă, cel mai mirat fu Simanca. Nici prin gând nu l'trecuse că căpitanul era acolo; căci din colțul din care ședea el, nu putea să l'vadă; dar recunoscu vocea lui clară și pasă-mușcătoare; o recunoscu și făcu un pas înainte, eși din ascunzătoare, se descoperi și cel doi adversari se găsiră față în față.

Peruvianul era galben căci se simțea prins; iar Nointel îl măsură de sus până jos c'un aer batjocoritor de parcă i zicea: Aide! urcă prețul! te-așteptat.

— Șeșe-sute, murmură Simanca.

— Șeșe-sute seșune Nointel.

— Șeșe-sute la dreapta! proclamă comisarul. Răspunsul stăngel... pierdem vremea, Domnilor... înainte vă rog.

— O mie, articulă, nu fără greutate compilele lui Golymine.

— Să vedem ce zice dreapta! N'am

a ajuns la sfârșit.

— Ticălosul acesta o să mă coste gros. Cugetă Nointel, dar nu l'voiu lăsa. O mie două sute, zise el tare.

O mie două sute cinci-zece.

Șlecha traficanților nu mai putea de bucurie.

— Acum nu mai pune de cât câte cinci-zece, zise între dinții telețițe care vorbise de franghia de la spânzurat.

— Asta trebuie să fie haina mă sei, zise o alta.

— O mie trei-sute, strigă Nointel.

Și încetșor:

— Ticălosul! Cele trei mi de franci ce mi am înat în buzunar, aș să se ducă Voiam să m'acumpăr un cal de la Tattersall, și n'o să mă aleg de cât c'o zdreanță...

dacă m'oiu alege cu ea.

— Domnul dorește să examineze blana.

Întrebă comisarul, care crezu că se cam lasă. Treceți haina la Domnul.

Băiatul care, de-un sfert de oră, plimba cu triumf haina de colo, colo o aduse căpitanului.

— O mie cinci sute, reluă pe dată Simanca.

Nointel, fără să se grăbească, începu a pipăi gulerul și căptușala. Știa el bine că nu vor adjudeca până ce el nu va sfârși, și în timp ce sufla cu gravitate în blana de zibelină, degetele explorau pe dedesubt.

— O mie cinci sute, reluă pe dată Simanca.

Nointel, fără să se grăbească, începu a pipăi gulerul și căptușala. Știa el bine că nu vor adjudeca până ce el nu va sfârși, și în timp ce sufla cu gravitate în blana de zibelină, degetele explorau pe dedesubt.

— O mie șase sute, zise el ridicând

capul.

După pipăit simțise că sub blană erau hărtii ascunse.

— O mie șase sute cinci-zece răspunse cu turbare Simanca care înțelegea foarte bine de ce adversarul pipăise blana cu atâta grijă.

— O mie șapte sute, răspunse căpitanul.

El se gândea:

De va fi nevoie să mi se ducă și toate economiile chiar, voiți ține piept.

— Stanga, cere să vadă?... Nu. Einutil. Să vede prețul lucrului. Așa dar, ce zicem?

— O mie șapte sute cinci-zece.

— O mie opt sute, răspunse, Nointel.

— O mie opt-sute cinci-zece.

Simanca se apăra gradat. În acest moment, simți că cine-va îl trage de mânecă și se întoarse furios contra aceluia ce venea să l'deranjeze tocmai la așa moment.

A-ela. era Saint Golymer, și trebuia să aibă ceva foarte grav și grabnic de spus Peruvianului, căci l'trase cu voie fără voie până la ușe și începu a vorbi încetșor.

— O mie nouă sute, zise căpitanul, cu glas nu tocmai ridicat.

În același timp, el se uită la comisar care părea destul de dispus să sfârșească. Ciocanul se puse în mișcare.

(Va urma).

rapoartele tot basat pe acest drept. Eu nu m'as mir de neștiința lui, căci se găsește și la alții mai sus puși...

MAICA FILOTIA

Ce te-ai îmbrăcat în negru? Negrul nu e pentru tine, De 'ți-ai pune altă haină...

Tineră și dragășă, Ochi-ți negri ca de mură Nu-s făcuți ca să citească...

Se 'nțelege, plicticoasă-I Leturghia dimineții, Tu ai inimă aprinsă, Visurile tineretii...

Și de-aceia când se 'ntemplă Laiul să 'ntâlnești în cale, Pățimăș te uii la densii Și suspini cu-atăta jale.

Al da naipei și tămăea Și întreaga mănăstire, De-al putea măcar o clipă S'o petreci în fericire.

Viața asta amarată, Posturile, leturghia. Mult 'ți-ai micșorat splendoarea Bună maică Filotia...

De ce stai așa pe gânduri În chilă ta mahnită? Maică, tu ești ca o frunză Pe o mare rătăcită!

Mult e mândră noaptea asta Tainică și instelată Și tu stai aci închisă, Între ziduri viața toată!

O privighetoare trează De o rază argintie, Cântă dulce și tu maică Îngropată ești de vie.

Intropată între ziduri Și în neagra ta chilie, Ce te-a pripășit pe-aicea Numai inima ta știe!...

Maică, lasă mănăstirea, Leturghiile le lasă Și aruncă de pe tine Mult întunecata rasă.

Fugți în lume, lumea-i mare Și ori-cât e de stricată Tot mai bine-i între oameni, Ca 'n chilă intristată.

Zău, păcat așa ochi găleși Să se strice de citire Când în ei plutesc atâtea Visuri scumpe de iubire!...

Virgiliu N. Clapsan.

Congresul universitar din CHICAGO

Organizarea unui congres universitar, la care să ia parte prin delegați sau cel puțin prin adrese în care și vor expune...

Organisarea unui asemenea congres au fost călăuziți de rezultatele date de congresul universitar din Paris de la 1889...

În congresul din vara trecută de la Berna, noi, cari am luat parte la acel congres împreună cu studenții de la diferite universități...

În congresul din Roma și de-aici încercăm să lucrăm spre acest scop. Mulți din cei ce au participat la acel congres...

Dezgustat de toate acestea și amarit până în suflet de lovitura ce mi-a dat-o directorul cancelariei...

Văzând că haina clericală mă împedecă de a ocupa o altă funcțiune spre a mă putea întreprinde...

Văzând, după o tristă experiență de aproape un an, că autoritatea bisericească nu mă aprobă și nu-mi permite să fiu nici căntăreț...

Regulând programa pentru Congresul studenților de colegii și universitate, credem că unul din cele mai de valoare...

Domnul meu, Cu ocazia Expoziției universale columbiene, Chicago.

1) A se vedea N-rele 1452 din 1 Martie și 1540 din 3 Iunie a. c.

cestei opere, ne vom da toate silințele pentru ca toți să poată profita de produsul ei.

Bine voii! a ne garanția o asemenea contribuțiune din partea Universității Dv. Să conțină aproape (5000) cinci mii de vorbe.

Coala alăturată conține sugestiuni generale, pentru ca diferitele contribuțiuni să poată poseda o unitate de plan și armonie în execuțiune.

Prin grija Congresului auxiliar (al expoziției) Palatul Artelor al congresului universal Chicago, Illinois.

Prin grija Congresului auxiliar (al expoziției) Palatul Artelor al congresului universal Chicago, Illinois.

Schiță de cercetările asupra caracterului și spiritului vieții contemporane studențești în toate țările:

I. Viața athletică

1) Organizări atletice. 2) Sporturi practicate de studenți întru cât aceste distracțiuni sunt căutate; relațiunile acestor sporturi cu sănătatea studenților.

II. Viața socială

1) Organizări muzicale. 2) Societăți și cluburi; caracter și scopuri, de origină recentă sau cu desfășurare istorică.

III. Viața intelectuală

1) Relațiuni între studenți și profesori. 2) Caracterul, scopul și vederile societăților literare.

IV. Principii morale aprobate de studenți a) Față de autoritățile universitare. b) Către guvernământul statului și al comunei.

La noi aproape nici nu există o viață athletică. Nu se pomenește de organizări atletice, sporturi practicate de studenți, precum și de efectele lor asupra vieții și cugetării universitare.

Ca organizări muzicale, cel puțin la universitate, nici nu există. De asemenea, mai multe din aceste chestiuni nici n'au avut onoarea a fi vre-o dată de noi desbătute.

G. I. Ștefanescu, Gongaș Secretarul societ. stud. universitari 'Unirea', etc.

DOMNIȘOAREI...

Satul de mult de viață, de-atăta neschimbare, Prieam nepăsător Cum anii tineretii, surau ca o suflare Ca steaua sub un nor.

Speranța o pierdusem și 'n sufletu-mi născuse Dezgustul de trăit, Și visuri de iubire ce-atât de dulce îmi fuse S'au stins, m'au părăsit.

De ce de astăzi traiul, îmi pare-o poezie Și cerul fără nori? De ce chiar iarba verde, pe dămburi și câmpie Îmi pare numai flori?

De ce?... Pentru că astăzi, am cunoscut în tine Un ideal iubit, Ce numai c'o privire făcuși să nască 'n mine Lar dorul de trăit.

Hărădiu, Ioan Gr. Rozan.

File rupte din Album

A satisfacă pasiunile și capriciile sale, în detrimentul averii sale, este o nebunie; — a le satisfacă în detrimentul familiei sale, este o necinste.

De Lotena

Când o datorie de împlinit să prezintă înaintea ta, îndeplinește-o imediat; nu discuta nici o dată, căci ai găsi multe motive pentru a o nu îndeplini.

La Rounai.

Ce abil mecanic e Dumnezeu! Mașinile lui umblă sigure; sunt unele din ele care gândesc.

Ch. Narrey.

Urechea e o poartă mare pentru lingurișire: ea devine gaura unui ac pentru adevăr.

A. Decourcelles.

Ultimul cuvint

Păcală soldat în batalionul I de venători: Caporalul — Măi Păcală! cum chiami pe primul șef al batalionului?

Păcală — Prințul Ferdinand! Caporalul — Dar pe soția lui?

Păcală — Madame Ferdinand!

ULTIME INFORMAȚIUNI

Mișcarea națională

Prin toate cercurile politice se agită cu mult neastâmpăr situația creată comitetului partidului național din Sibiu.

L'Indépendance de aseară publică un prim articol foarte nervos asupra persegătoriilor la care este expus Dr. Lucaoi, precum și partidul național și incheie cu o amenințare la adresa triplei alianțe.

În urma nouilor știri revoltătoare ce ne sosesc din Transilvania, studenții se vor organiza în sub-comitete, cari vor agita în cursul verei prin toate colțurile țării...

Pentru marea conferință națională ce se va ține în zilele de 27, 28 și 29 Iunie în Sibiu, se manifestă un viu interes în capitală.

Putem să anunțăm, că la această conferință vor asista numeroși studenți din București și Iași, deputați, senatori, profesori etc.

Probabil că și Liga va invita secțiunile sale din țară, ca să trimită cel puțin câte un delegat la conferința din Sibiu.

În ședința de aseară a consiliului comunal s'a discutat mult situația tristă din Transilvania și în urma propunerii D-lui Nicu Filipescu, s'a luat o măsură laudabilă privitoare la presa de peste munți.

Se vor introduce câte-va modificări în regulamentul privitor la construcția caselor țărănești.

Spre acest scop Dr. Felix a adresat o circulară prefectiilor din țară pentru convocarea consilierilor de igienă, cari vor studia modificările necesare pe cari le reclamă acest regulament.

Ieri s'a făcut alegerea membrilor Camerei de Comerț din București.

S'a prezentat o singură listă patronată de guvern, care a triumfat fără nici o greutate.

Azi dimineața la orele 10 D. Cazzavillan, în urma refuzului său de a se bate cu D. Stamatin de la Vestea, a pândit pe D. Steinberg editorul Vestei, la Cafeneaua Națională, unde l'a bătut cu bastonul.

Ziarele, guvernamentale anunță că o grevă urmată de excese a izbucnit între elevii școlii de agricultură Zosima, din județul Ialomița.

Parchetul local a deschis o anchetă, la care s'a asociat și ministerul domeniilor.

Dr. I. Kiriac

Locuitor al D-lui Prof. ASSAKY. Da consultații de boalele chirurgicale și sifilitice de la ora 5-6 p. m., în toate zilele, în strada Primăverii No. 33.

Ultime Telegramme

Alegerile din Germania

BERLIN, 5 Iunie. — Contele Herbert de Bismark a fost ales.

Până la 11 seara 376 rezultate sunt cunoscute, cari se repartizează astfel: 46 conservatori, 1 uniunea agricolă, 9 partidul imperiului, 18 național-liberali, 78 centru, 25 socialiști, 3 uniunea liberală, 13 polonezi, 2 anti-semiști, 1 danez, 6 alsacien, 4 partid al poporului din Germania de Sud, 1 fără partid, 179 balotagii.

Balotagiile sunt între: 52 conservatori, 9 uniunea agricolă, 7 partid al imperiului, 72 național-liberali, 30 centru, 77 socialiști, 11 uniunea liberală, 35 partid liberal al poporului, 10 polonezi, 16 anti-semiști, 8 guelți, 1 alsacian, 10 partid al poporului din Germania de Sud.

Nici un candidat al partidului liberal al poporului n'a fost ales. Acest partid pierde în mod definitiv 33 scaune.

D. Lieber din centru a fost ales la Montabaur. D. Ahlwardt a avut aproape un număr îndoit de voturi de cât concurenții săi.

În Alsacia au fost aleși 4 partizani al proiectului militar.

Printre membrii centrului aleși, sunt 7 portizani al proiectului militar. Kreuzzeitung zice că conservatorii ar sprijini în balotagiă partidul liberal al poporului, numai dacă D. Richter ia angajamentul formal de reciprocitate.

PARIS, 5 Iunie. — Toată presa relevează succesul socialiștilor în alegerile germane; acest succes e caracteristic.

Câte-va siare se întreabă dacă în prezența neorânduelii sociale, care după ele, amenință Germania, guvernul german nu va căuta o diversivno în streinătate.

„La Liberté” respinge această din urmă eventualitate. Ea zice că Germania care este în fie-care moment amenințată de explozia unui resboi civil, nu poate să se gândească la un resboi cu streinătătea.

Remanierea cabinetului sârb

BELGRAD, 5 Iunie. — Cabinetul întreg, considerând după depunerea jurământului Regelui, că misiunea sa e terminată, a demisionat. Regele, după ce a conferit cu D. Pasić, a însărcinat pe D. Dokic cu formarea noului cabinet. Lista D-lui Dokic a fost aprobată de regele în timpul serii.

Aforisme, paradoxe

Dacă voii! a cunoaște micimea unui om, băgați de seamă ce îl măgulăște și ce îl întristează.

Dacă te simți fericit n'o spune lumii; ei nu-ți plac asemenea destăinuri.

Unii susțin că femeile demoralizează bărbații, alții că bărbații femeile; eu unul cred că moralizarea sau demoralizarea se face reciproc.

Cei mai stricăți oameni devin în ochii noștri mai puțin stricăți, când aflăm că ei au o opinie înaltă despre noi.

Don Boboc.

Semnamentele unui supus japonez

- 1. Religiuena — strămoșească. 2. Opiniune — n'are. 3. Etatea: 47 ani, 5 luni, 4 zile, 15 ceasuri, 46 minute, 5 secunde. 4. Înălțimea — trei bastoane de bambu. 5. Coadă — căruntă. 6. Capul — mare, bine ras. 7. Fruntea — mică, indoelnică. 8. Sprincenele — după regulament. 9. Ochi — verzi privesc în jos. 10. Urechile — după lege, lungi. 11. Nasul — lung până la necuviință. 12. Gura — mare închisă. 13. Gâtul — scurt, încovoiat. 14. Pulpi — n'are. 15. Degete — 10 cu bătătură. 16. Spinare și atele — vârgate de bastoane după lege. 17. Mersul — nesigur. 18. Mainele — acoperite cu bătătură. 19. Semne deosebite: a o oclatrice mare în locul de unde încep a crește picioarele b) Fumează mult opiu. c) Tușeste. d) Incurcă în vorbă pe mine și mic. Pentru conformitate Don Boboc.

Doctorul Mirinescu Laureat al facultății de medicină din Paris, medic și șef de clinică la spitalul de copii. Consultații de la 2-4, Str. Dionisie 82

Casa de Schimb „MERCURUL ROMÂN”
MICHAIL EL. NAHMIAȘ
București, Strada Smârdan, 15

Table with 3 columns: Cursul pe ziua de 5 Iunie 1893, Cursul pe ziua de 5 Iunie 1893, Cursul pe ziua de 5 Iunie 1893

Oricine poate cere un număr de probe din ziarul nostru financiar, intitulat „MERCURUL ROMÂN”...

Noul birou de plasare
Str. Câmpineanu No. 28
Recomandă instituțiile, guvernanțe și bone superioare.

Desfacere totală
Cu preferințe foarte reduse se vinde:

I. O instalațiune de fabricat plăci precum mașină de plăci, idem de tăiat hârtie, mucava, cărți de vizite și cutite de tăiat plăci.

Inscalințare
Se vinde casa din strada Buzzeștilor No. 103, în apropiere mult de șosea, amatorii se vor adresa la subsemnatul.

F. NOVAK
MANUȘI, CRAVATE, etc.
PIANURI
din cele mai renumite fabrici. Singurul reprezentant al firmelor: Steinway (New York) Bechstein, Schiedmayer & Sohn, Bösendorfer, Schiedmayer etc.

PISCUL CORBULUI
MARE DEPOU CU VINURI DE NICOREȘCI
9 — STRADA REGALĂ — 9
Onorabilul public, care dorește să-și pună la adăpost sănătatea prin consumațiunea unui excelent vin de masă, natural, fără nici un adaos strein, să se adreseze la depositul subsemnatului.

Haine gata pentru barbati
DIN
STOFE VERITABILE
SE GASEȘTE NUMAI ÎN ATELIERUL
R. I. LOCUSTEANU
49 — STRADA OCCIDENTULUI — 49
unde se primește și comanda

ATELIER MECANIC
UZINA CU ABURI
TURNATORIE de FER, BRONZ și ALAMA
(FOSTA LAMBRINIDI)
Execută orî ce lucrări mecanice PROMPT și CU EXACTITATE

MAGAZINUL
CONSERVATORULUI
Musica și papetarie
București Calea Victoriei No. 72
Singurul magazin în toată țara, care vinde efîn: Piano, Pianine din cele mai renumite fabrici.

CAPSULE INIECTIVE
LUI RAQUIN
VISICĂTOARE ROȘE
LE PERDRIEL
Acțiune repede și sigură
CEA MAI VECHIE
Singura admisă în Spitalele civile franceze

NEXOTIC
și nu Caustic ca sublimatul eosiv, carbonul etc.
CEL MAI BUN
DESINFECTANT

BÓLELE STOMAHULUI
DIGESTIUNI GRELE
PASTILE
PATERSON
cu Bismuth și Magnesia.

STERILISATORUL BABEȘ
SINGURUL APARAT EXISTENT, CARE LIMPEDESCE și STERILISĂZA CU SIGURANȚA APA CEA MAI TURBURE
RESULTATUL ESTE GARANTAT DE INVENTATORII
D-nii D-rî V. și A. BABEȘ
STERILISATORUL este SUPERIOR ORI-CARUI SISTEM DE FILTRE

CREOLINA PEARSON
Lucrări științifice, Atestate etc., se obțin franco de la:
WILLIAM PEARSON & C-nie HAMBURG
De vânzare la toate Drogueriile principale

Specific antitlenoragic STOENESCU
CAPSULELE
cu
Copaivat de sodă salol și santal
Nici unul din antitlenoragicele existente nu poate egala cu acest nou preparat, care vindecă cu cel mai mare succes și în cel mai scurt timp complet și radical, scursorii, (sculament) noi și vechi, precum Blenorea, poala albă etc.

FLORĂRIA DULCAMARA
FABRICA DE COROANE ARTIFICIALE
Pălărioare pentru dame
FANTESIE DE FLORI
și ca
SPECIALITATE PALĂRIOARE de DOLIU de CREP NEGRU
FLORI, FRUNZE, COȘURI MONTATE

La prima fabrica de mantale impermeabile de cauciuc
a sosit un mare asortiment de stoffe în toate genurile pentru Ploae. Se face după măsură.
MANTALE pentru CIVILI și MILITARI
Iar pentru dame se găsește stoffe de mătase fină care servește și pentru ploae și pentru praf.

ORIGINALELE
MASINI DE SECERAT
și
LEGAT SNOPI
ADRIANCE
Se găsește de vânzare numai LA
AGENTUL GENERAL AL FABRICEI
IOHN PITTS
București, Strada Smârdan 7
A se feri de contrafaceri

lecțiuni de limba franceză și engleză
Un asistent în farmacie feră diplomă caută un post vacant. A se adresa A. G. str. la Panduru în curte.

După scurtă întrebuințare devine indispensabil ca PASTA de DINTI
FRUMUSEȚEA DINTILOR
Noua Crème-Glycerin americană pentru Dinti aprobată de consiliul sanitar
KALODONT
de la fabrica F. A. SARG'S Sohn & C-nie O. Viena
Furnisori ai Curții I. R.

Turnătoria de fer Fabrica „Cometa”
efectuează
Sobe Meidinger, Sobe Parigina, Mașin de Rucate, Mobile de Fer, Instalațiuni,
Efectuează în scurt timp ori-ce obiecte de arta
DEPOSITE: în București, strada Doamnei 14 și Calea Victoriei 37, hotel Bulevard; Iași, strada Lăpușneanu; Brăila, strada Mare; Craiova, la d. Petrace Andreescu; Turan-Măgurele, la dr. Josef Focșanar.